

Mészöly Miklós

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXII. évfolyam, 46. szám, 2018. november 16.

Az estének vége lett, mentünk haza. „Szegény ember” - mondta feleségem, Juli. „Miért?” - kérdeztem. „Hát mert olyan szép.” S valóban, Miklós tudatában volt annak, hogy szép férfi, és ezt viselte. Nehéz megmagyarázni, miképpen. Persze nem úgy, hogy az emberek figyelmét fölhívta volna erre a tényre, vagy egyenesen orruk alá dörgölte volna. De valamiképpen az embernek az volt a benyomása, hogy ez a tudat, hogy szépnek tartják, minden pillanatban jelen van, hol kedvező, hol bosszantó tényezőként, hol kacérságot, hol ingerültséget kiváltó elemként a tudatában. Jó lenne tudni, mióta volt ez így. Azt képzelem, hogy nem fiatalok óta, hanem csak később tűnt ez föl valamiféle teherként, amelyet szüntelenül hordozni kell.